

அரசு இலக்கிய விழா 2004 இலங்கையில் பதிப்புக்கப்பட்ட நால்களுக்கு பர்சனல்!

அரசு இலக்கிய விழா ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வருகிறது. தமிழ், சிங்கள், ஆங்கில நால்களுக்கு ஆண்டு தோறும் பரிசுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த இலக்கிய சாகித்திய பரிசை எழுத்தாளர்கள் கொரவமாக கருதுகிறார்கள்.

2003ம் ஆண்டின் பரிசுக்குரிய சிறந்த நால்களுக்கான பரிசுப்பு நடந்தேறிவிட்டன. “இனிவரும் காலங்களில் பரிசுப்புக்காக தெரிவு செய்யப் படும் சிறந்தத் நால்கள் இலங்கையில் பதிப்பிக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். இதனை தமிழ் இலக்கியக்குழு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்” என்ற

கவிஞரும், முதுபெரும் எழுத்தாளரும், பத்திரிகையாளரும், நூலாசியியரும், மனிதாபிமானியுமான கே.கணேஷ் காலமான செய்தி நெஞ்சை உலக்குவதாக இருந்து.

அந்த வகையில் 9ஆவது வயது முதல் கணேஷை நன்கு அறிந்த நான், அவரது தனிப்பிட்ட வாழ்க்கையில் இடம் பெற்ற சில கவாரச்சுமான சம்பவங்களை நினைவு மீட்டிப் பார்க்கிறேன்.

கணேஷம் நானும் இலங்கையில் பிறந்தவர்கள் என்ற போதிலும், இந்தியாவில் எங்கள் பூர்வீக கிராமம் தத்தமங்கலம். கணேஷ் எனது உறவினர். அன்னை முறையாளர். அழகான சிற்றராண எங்கள் கிராமத்தில், எனது வீடும் அவரது வீடும் அருகிலேயே உள்ளன. இப் போது அவருடைய வீடு, எவ்ரும் வசிக்காத தால் பாடிடைந்து, புதர் மண்டிக்கிட்டிருது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் இந்தியா சென்றிருந்தபோது, அந்த விட்டை போட்டோ எடுத்து அவரிடம் கொடுத்தேன். அது அவரது கிளைக்கால நினைவைத் தூண்டி, உணர்ச்சி கொள்ளச்செய்தது.

நான் 9 வயதுக்கிறவனாக இருந்த போது, எங்கள் வீட்டுக்கு எதிரிலிருந்த கடை ஒன்றில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கம்பித் தாணைப் பிடித்துக்கொண்டு, சுழன்று கழன்று அவர் கீழே இறங்கி விளையாடிய போது தான் கணேஷை முதன் முதல் சந்தித்தேன். அன்று முதல் எனக்கு அவர் ஆசான் ஆகி விட்டார். திருமணத்துக்கு முன்பு வரை, ஊர் சுற்றுவது அவருக்கு ஒருபொழுதுபோக்காக இருந்தது. ஊர் சுற்றுவது எனும்போது, தவறாக நினைக்கக் கேள்டாம். ஊர்களைச்

வேண்டுகோளை கலாசார அமைச்சிடம் மலையக்க கலை இலக்கியப் பேரவை செயலாளரான அந்தனி ஜிவா நேரிலும் கடித மூலமும் தெரிவித்துள்ளார்.

இந்த கடிதத்தின் பிரதிகள் கலைக் கழகத்தலைவருக்கும் தமிழ் இலக்கியக்குழு செயலாளர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப் பட்டுள்ளது.

மேற்படி விடயம் சம்பந்தமாக கலா சார அமைச்சர் கொரவ விஜித ஹேர்த்திடம் அந்தவிளையா நேரில் விளக்கமளித்த பொழுது இலங்கை எழுத்தாளர் எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும், அவரது படைப்பு இலங்கையில்

வெள்ளம் போல் கலைப்பெருக்கும்

கவிப்பெருக்கும் மேவுமாயின்

பள்ளத்தில் வீற்றிதிருக்கும் குருடரெல்லாம் விழிப்பெற்று பதவிக் கொள்வார்.

- மகாகலி பாரதி

கொழுந்து முகவரி :

தபால் பெட்டி இலக்கம் 32, கண்டி.

பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், இந்தியா சாகித்திய அடைபி கூட இந்திய எழுத்தாளர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அவரது நூல்கள் இந்தியாவில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தால் சாகித்திய பரிசுக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன.

‘இது போன்ற நடைமுறைகள் கடந்த காலங்களில் பின்பற்றப்பட்டன. ஆனால், இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் புலம் பெயர்ந்து சென்றதால் இந்த நடைமுறை பின் பற்றப் படவில்லை. இதனால் பல தில்லுமல்லுக்கும் நடைபெற்றுள்ளன. இலங்கையில் பதிப்பிக்கப்பட்ட நால்களுக்கே பரிசுப்பதன் மூலமே நமது பதிப்புத்துறையை ஊக்குவிக்க முடியும் என்றார்.

இன்று வன்னி மாவட்டத்திலிருந்து சிறந்த நால்கள் அழகிய முறையில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

+++

நினைவையைகளில் கணேஷ்

சுற்றிப் பார்ப்பதும், நண்பர்களைச் சந்திப் பதும் அவரது வழக்கம். சென்னை, திருச்சி, அண்டைக்கிராமங்கள், கொழும்பு, கண்டி, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களில் நால்கள் ஒன்றாக ஊர்க்கறி இருக்கிறோம். அதனால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் அதிகம். இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் அவருக்கு ஏராளமான நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அரசியல், இலக்கியம், சமூகம் ஆகிய துறைகளைச் சேர்ந்த நண்பர்களே அவர்கள்.

எங்கள் கிராமத்து ஆற்றங்கரையில்

விளக்கம் கேட்பார். ஆனால், எனக்கு அதெல்லாம் புரியாத விடயம் என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார்.

மதுரையைச் சேர்ந்த மாயாண்டி பாரதி, கணேஷின் நெருங்கிய நன்பர். இந்திய சுதந்திரப்போராட்டத்தில் பங்குபற்றி சிறை சென்றவர். முதலில் இந்து மகாசபையிலும் பின் காங்கிரஸ் கட்சியிலும், இறுதியில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் அங்கம் வகித்தவர். “படுகளத்தில் பாரத தேவி” என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். அவர், சென்னையில் வெளியான ‘ஜனசக்தி’ என்ற கம்யூனிஸ்ட் பத்திரிகையில் கடமையாற்றிய போது, அவருடன் நான் தங்கியிருந்த சமயம், எதிர்பாராத விதமாக கணேஷ் அங்கு வந்தார். என்னை உடன் அழைத்துக்கொண்டு நகர் வலம் வந்ததுடன் பலரை எனக்கு அறி முகம் செய்தும் வைத்தார். ‘ஜனசக்தி’யில் தங்கியிருந்தபோது, ஜிவானந்தம், ராமமூர்த்தி போன்ற முக்கிய கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் களுடன் பழகவும் எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

இதற்கு முன், மாயாண்டி பாரதி, எங்கள் கிராமத்துக்கு வந்து பல மாதங்கள் கணேஷ் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அப்போது 10 வயதான எனக்கு டியூஷன் சொல்லிச் சுரட்சி பற்றி பெருமிதம் கொண்டிருந்தார். என்னிடம் ரத்தியப் புரட்சி பற்றிய சிறுநூல் ஒன்றைக் கொடுத்து, பாத்கச் சொல்லி

மலையைக் கலை இலக்கிய வீச்சு - கொழுந்து

புத்தகம்.... புதுச்

மலர்களின் வாசம்

தலவாக்கொல்லல் கதிரேசன் மண்டபத்தில் அன்றையில் “மலர்களின் வாசம்” என்ற நூல் வெளியீட்டு விழா வெகு விமர்ச்சயாக நடைபெற்று.

நூலை எழுதியிருப்பவர் நாடகநீத் கலை ஞர் ஜெகன் குமாரன், விந் துலை கலைப்பேரவை என்ற அமைப்பின் தலைவர்.

நாடக நூல்கள் மருந்துக்கூட வெளியிடப்படுவதில்லை. (கடந்த ஆண்டு ஞானம் வெளியிடக் மலையக வாக்டேவளின் “புதிய நித்தனைகள்” வெளிவந்தது.) இந்த நாடக நூலில் நான்கு நாடகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

விழாவில் பிரதம அதிதியாக தொழிற் சங்கவரதி எஸ்.ஏ.கந்தசாமி கலந்து கொண்டார். சிறப்பு அதிதியாக முன்னாள் மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சர் வே. இராதா கிருஷ்ணனும் உரையாற்றினார். நாடக நூலை அச்சில் கொண்டு வந்த குமாரன் பாராட்டுக்குரியவர்.

மலை மேகம்

“மலை மேகம்” என்ற நடைப்பா தொகுதி 04.07.2004 அன்று கொழும்பு கூகுத்தாச ஹோட்டலில் வெளியீட்டு வைக்கப் பட்டது. இது ஒரு வித்தியாசமான நூல் வெளியீட்டு விழாவும் வித்தியாசமான ஒன்று நூலாகியர் அறுபதுகளில் எழுத்துக்கத்திற்கு வந்த சி.வே. ராமையா.

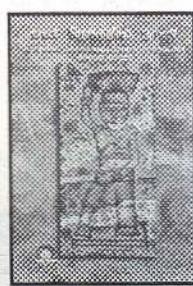
இந்த நூல் இவரது “பட்டறிவில்”

விளைந்த ஒன்றாகும். இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸில் பணியாற்றி முழு பயணம் அனுபவித்தவர். அதன் சார்பில் மாகாண சபைக்கு போட்டியிட்டவர். இ.தொ.கா.வை விட்டு வெளியேறி திரு. எம்.எஸ். செல்லசாமி யுடன் பணியாற்றி பின்னர் மீண்டும் இ.தொ.கா.வை இணைந்தார்.

தொழிற்சங்கவாதிகளையும் அரசியல் வாதிகளையும் தாக்கிய இவரின் இந்த எழுத்து இதற்கு முன்னர் பத்திரிகைகளில் வராத ஒன்று.

இந்த நூலின் வெளியீட்டுக்கு உதவிய கோவிந்தராஜ் வே, நூலுக்கு முன்னுரை நல்கிய தெளிவத்தை ஜோசப்போ இதுகால வரையிலும் அவரை ஒரு எழுத்தாளராக இனங்காணவில் ஸ.என்.பதை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

என் தேசத்தில் நான்

பேராத்ன பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கவிதைத் தொகுதி மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக அன்மையில் பேராத்ன கலைப்பீட்டத்தில் வெளியிடப் பட்டது. கவிதைகளை கலைப்பீட மாணவர். செ. குத்ரசன் தொகுத்துள்ளார். இதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணப்பல் கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் “மண்ணின் மலர்கள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதி மல்லிகை பந்தல் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

“என் தேசத்தில் நான்” கவிதைத் தொகுதிக்கு தமிழ்த்துறைத் தலைவர் எம்.ஏ. நு. மான் அனிந்துரையாக சில குறிப்புக்களை எழுதியுள்ளார்.

இருந்த போதிலும், இந்த வயதிலேனும் தமது ஆக்ரோடு என்னங்களை நூலில் விட்டத் தீவரைப் பாராட்டுவோம்.

தீக்குள் வீரலை வைத்தேன்

தாமரை இதழின் ஆசிரியர் மகேந்திரனின் கை வண்ணத்தில் உருவான அவரது இலங்கை பயணத்தின் பின் எழுதப்பட்ட இந்நால் 336 பக்கங்களில் இந்திய விலையில் ரூபா 125க்கு இலங்கையில் ரூபா 437.50க்கு வெளிவந்திருக்கிறது.

சிறப்பாக மலையகத்தைப்பற்றிய இவர் தேடுதல்களும், நடேசய்யர் தொடர்பான பதிவுகளும், மலையக ஏதாளர்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் பாராட்டத்தகுந்தவைகளாக இருக்கின்றன.

இலங்கைக்கு வந்துபோன கோமல் கவாமிநாதன், பெ.ச.மணி, தாமரை மகேந்திரன் போன்றோரே மலையக இலக்கிய முயற்சிகளைத் தமிழகத்தில் முன்னெடுத்துச் சென்றிருக்கின்றனர் என்று கூறுமுடியும்.

தங்களது பயணமுடிவில் அவர்களது பதிவுகள் எழுத்துக்களாக வந்து பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களைச் சென்றதைந்தன. குபமங்களா, புதியபார்வை ஆகிய சஞ்சிகைகளில் அவர்களது எழுத்துக்கள் வந்தன.

மலையக இலக்கியத்தைப்பற்றிய தமது எண்ணங்களை நூல்வடிவில் எழுதியிருக்கும் தாமரை மகேந்திரனைப் பாராட்டுகிறோம்.

(1 பக்கம் - தொடர்ச்சி)

கணேஷ்....

‘செய்தி’ப் பத்திரிகையின் உரிமையாளர் நாகவினகம் எனக்கும், கணேஷ்’க்கும் அனுப்பி இருந்தார்.

கணேஷின் இலக்கிய சேவை பலருக்கும் தெரிந்த விடயமாதலால், அவருடன் எனது தனிப்பிட்ட அனுபவம் பற்றி மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளேன். கணேஷ் இலக்கியத் துறையில் சர்வதேச தொடர்பு கொண்டவர் என்ற நிலையில், அவரை மலையக எழுத்தாளர் என்ற குறுகிய வட்டத்தில் வைத்துக் கணிப்பது சரியல்ல என்பது என் கருத்து. பிரபல்யத்தில் அவருக்கு நாட்டம் கிடையாது. ஏராளமான நூல்களை வாசிக்கும் அவர், தலாத்து ஓயா வீட்டிலுள்ள தனது அறையில் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை வைத்திருந்தார். அவரது அறையை ஒரு நூலகம் என்றே குறிப்பிடலாம். இலக்கியத்துறையில் அவரைப்போல் சர்வதேச தொடர்பு கொண்டவர் மலையகத்தில் எவரும் இல்லை என்றே நினைக்கி ரேன்.

கணேஷ் என்னுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ளும் போதெல்லாம், பல வருடங்களாக நான் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதாதது பற்றிக் கணிப்பார். கடைசியாக, தொலைபேசி மூலம் அவர் கூறியது இதுதான்.

“நீ ஒரு சோம்பேறி. உனக்கு ஆற்றல் இருக்கிறது. எனினும் பல வருடங்களாக ஏன் ஒன்றுமே எழுதாமல் இருக்கிறாய்? ஏதாவது ஒன்றை எழுதாமல், என் வீட்டுக்கு வரவேண்டாம். எனக் கடிந்துகொண்டார். அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக, அவரைப் பற்றிய விபரங்களை இப்போது எழுதியுள்ளேன்.

P. Kirubaharan

CENTRAL TRADING

General Hardware Merchant, Dealers in electrical Goods,
Glassware & aluminium Fittings

No. 34A, Side Street, Hatton, Sri Lanka.

Tel : 051 - 2223034 / 2223584

E-mail : centraltrad@yahoo.com

மலையகக் கலை இலக்கிய வீச்சு - கொழுந்து

2

எழுத்தாளர்கள் சமூகத்தின் மனசாட்சியாக இயங்கவேண்டும்.

பா. செய்பிரகாசம்

சமூக அக்கறையுடன் எழுதுகிற தமிழ் எழுத்தாளர்களில் மிக முக்கியமானவர் திரு. பா.செய்பிரகாசம். தன் மன்னையும் மக்களையும் முய்யது ஆஸ்நேகளாக படைப் புகளாக்கி வருபவர். ஒரு ஜெருசலேம், காடு, கிராமத்துறைத்திரிகள், இரவுகள் உடையும், முன்றாவது முகம், புதியன், இரவு மழை, புயலுள்ள நதி, புத உலா ஆகியவை இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகள். தெக்கத்தி ஆத்மாக்கள், வனத்தின் குரல், திராமங்களின் கதை, நதிக்கரை மயானம், இவை கட்டுரைத் தொகுதிகள், எதிர்கார் யு, நதியோடு பேசுவேன்-கவிதைத் தொகுதிகள், சோஷிலிக் கவிதைகள், இரத்த காட்சிகள் அவசர நிலை ஆகிய மூன்றும் இவர் தொகுத்து மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள், இத்தொகுதிகளில் இவரது மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. களப் பணியாளர் பத்திரிகையாளர், பேச்சாளர் எனபல்வேறு தளங்களில் செயல்படும் இவர் குரியதீர்ப்பு என்ற பெயரிலும் அறியப் படுகிறார். வயது 63.

நீங்கள் பிறந்த ஊ, குடும்பச் சமூல்... இவற்றினாடாக ஒரு கதைக்காரராக எவ்வாறு பரிசோதித்தீர்கள்?

மதுரைக்குத் தென்புற வட்டாரமான கரிசல் சீமையில் இப்போது தூத்துக்குடி மாவட்டம், இராமச்சந்திராபுரம் நான் பிறந்த ஊர். அப்பா சாதாரண விவசாயி. தாயார் இறந்துவிட்டார். அப்போது எனக்கு ஆறு அல்லது ஏழு வயது. அம்மாவைப் பெற்ற பாட்டிதான் எங்களை வார்த்தார். சிறுவழியிலேயே மாடு மேய்த்திருக்கிறேன், சானி பொறுக்கியிருக்கிறேன். கலப்பைப் பிடித்து உழுதிருக்கிறேன், களையெடுத்திருக்கிறேன், புக்கட்டு கமந்திருக்கிறேன், பள்ளிக்கூடம் போய் க் கொண் டே இவையெல் லாம் கூவிக்காக நான் செய்த வேலைகள்.

எங்கள் வட்டாரத்து சம்சாரி அனுபவத்திலிருந்து சொன்னால், “மழை பேஞ்சும் கெடுக்கும், காஞ்சும் கெடுக்கும்.” மக்குல் முந்த கோடைக்காலத்தில்கூட சாப்பாட்டுக்கு வழி இருக்காது. கொஞ்சத்துகிற சித்திரை மாத வெயிலிலே, தீ மாதிரி பற்றி எளிக்கி பழுதியிலே கால்கள் பதிய மங்களத்தி மரங்களிலே (நுணாமரம்) காய்களைப் பறிந்து, மன்னிலோ சாம்பலிலோ புதைத்து பழுக்கவைத்து மறுநாள் காலையில் எடுத்துப் பரி ஆறுவோம்.

கதை கேட்பதென்பது இளம் வயது முதலே எனக்கு இயல்பான விசயமாகி விட்டது. பள்ளிப்படிப்பிலே முதன்மையானவனாக இருந்தேன். நிறைய பரிசுகள் வாங்கினேன். எங்கள் பள்ளியில் நாலகம் இருந்து அங்கு இருந்து புத்தகங்களையும் வாசித்தேன்.

பிறகு எங்கள் கிராமத்தில் ஒருவர் கல்கியின் பொன்னியின் செல்வனை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் ஓர் உடல் நோயாளி; கொஞ்சம் மனநோயாளி. வசதிகளின் உச்சத்தில் அவர் குடும்பம் இருந்தால் உடலையும் மனதையும் தேற்றுவதற்கு அவருக்கு கல்கி, விகடன் எல்லாம் வரவழைக்கப்பட்டன. அவற்றில் வந்த தொடர்க்கதைகளெல்லாம் பைண்ட் செய்யப் பட்டன. அவற்றை எல்லாம் அவ்வப்போது வாங்கி வந்து படிப்பேன்.

திமு.க.வின் தீவிரத் தொண்டர் ஒருவர். அவர் பெயர் சீதாராமன். அவர் ஒரு படிப்பகம் மாதிரி. அவரிடம் பொன்னி, கலைமன்றம், திராவிடநாடு, முருசாலை இதழ்களை, மலர்களை எல்லாம் வாசிப்பேன்.

வாசிப்பு எப்போதும் சல்லனமற்றிருப்பதில்லை. ஒரு தாவலில் அது படைப்பு உயர்த்துக்குப் போகும். இந்த உயரம் தாண்டுதலை பிரக்ஞையோடு செய்பவர் எழுத்தாளர் ஆகிறார். அப்படித்தான் நானும் எழுத்தாளர் ஆனேன்.

நீங்கள் எழுதிய முதல் கதை எது, எந்த இதழில் வெளிவந்தது.

எனது முதல் கதை பக்ரதன் நடத்திய ‘கங்கை’ இதழில் வந்தது. அது காணாமல் போய்விட்டது. அப்போது 1962.

எனவே அடுத்து நான் எழுதிய ‘குற்றம்’ முதல் கதை ஆனது. நான் எனது கிராமத்திலிருந்து மதுரைக்கு வந்திருந்த சமயம். அப்போதுதான் முதன்முதலாக தண்டவாளாத்தையும் ரயிலையும் பார்க்கிறேன். காலில் செருப்பு இல்லாது, அந்தக் காலத்தில் இரண்டு கிலோமீட்டர் தொலை விலூள் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் பொகக்கும் தண்டவாளங்களில் கூட்டாளிகளோடு கைகோர்த்துக்கொண்டு நடந்து பள்ளிக்கூடம் போகிறதுபோது தீணந் தோறும் நான் சந்திக்கிற ரயில்லே கேட்கீப்பர் ராமசாமிதான் என் ‘குற்றம்’ கதையின் நாயகன். அவர் தண்டவாளாத்தை ஒட்டியுள்ள பள்ளத்தில் அரை கிலோமீட்டர் நூரத்துக்கு பாகலும், புடலையும் புச்சனியும் விளைத்திருந்தார். எனது கதையில் அதை நெற்கதிராக மாற்றினேன். அங்கு நெற்கதிர்களைப் பயிரிட்டது குற்றமென்று மேலதிகாரியின் ஆட்கள், அறுவட்ட செய்து குவித்த நெல் மூட்டைகளை அள்ளிக்கொண்டு போவர்கள். ராமசாமி தனது மகனுக்கு மூக்குத்தியும், நகையும் வாங்கிப்போட வேண்டும் என்பதற் காகத்தான் ஆசை ஆசையாக அந்தப் பயிரை விளைத்திருப்பார். ‘இந்த முறையும் உனக்கு நகை கிடையாது. அடுத்த பருவத்தில் செய்யலாம் மகனோ’ என்று உடல் நடுங்கியபடி நான் மொழி மகனுக்குப் புரியவில்லை என்று கதை முடியும்.

அப்போது, தி.க.சி. இளம் எழுத்தாளர்களின் கதைகளையெல்லாம் ‘தாமரை’ யில் வெளியிட்டு வந்தார். அதனால் இந்தக் கதையை அவருக்கு அனுப்பினேன். உடனே ‘தாமரை’ இதழில் வெளியிட்டார்.

‘குற்றம்’ கதையிலே, கேட்கீப்பர் ராமசாமியிடம் ஆலைத் தொழிலாளி, ‘அன்னே இது பணக்கார இடத்திலே இருந்து ஒடிவருகிற நச்சுத்தண்ணி. பல பேருடைய உயிர் கருக்கி சாம்பல் மேடாக்

கிய கதை உண்டு. நமக்கு அது வேண்டாம் என்பார். முதல் கதையிலேயே ஏழை, பனக் காரன் என்கிற ஏற்றுத்தாழ்வை உரத்தும் பேசியிருக்கிறீர்கள். அதிகார வர்க்கத்தின் அத்துமீற்றக்களையும் கட்டிக்காட்டியிருக்கிறீர்கள். இப்படியான சமூக அக்கறை எவ்வாறு உங்களுக்குள் உருவானது?

நான் அடிப்படையில், ஒன்றுக்கும் வகுக்கில்லாத ஒரு விவசாயம், குடும்பத்தில் பிறந்தவன். வறுமையின் கிடுக்கிப் பிடிக்குள் அகப்பட்டு முச்சுத் தினறிய குடும்பம். அதற்கு குள்ளிருந்து தூதான் எனக்கு கும் கவாசக்காற்றறை எடுத்துக்கொண்டேன். ஆகவே ஒரு சமூகப் போராளியாக உருவாகுவது என்பது மாணவப்பருவத்தீ லேயே எனக்கு நிகழ்ந்து விட்டது. பிறகு நான் இலக்கியத்தில் இயங்கும்போது கூட நான் ஒரு சமூக மனிதன் என்ற அடிப்படையில் தான் இயங்க ஆரம்பித்தேன்.

உங்களுக்கு முக்கியமாகப்படுகிற உங்கள் கதை?

சரஸ்வதி மரணம், கரிசிலின் இருள்கள், கோயில் மாடு, ஆறு நகரங்கள், எதையும் செய்வீர், ‘காற்றில்லா கூடுகள், புத உலா என நிறையக் கதைகள்.

நிலமானிய கட்டுமானத்தின் உடைவு பண்பாட்டுச் சிதைவுகளாக வாழ்வியலில் வெளிப்படுகிறது. அந்தக் கதைதான் ‘அம்பலக்காரர் வீடு’ போன்ற பெரும்பாலான தொடக்க கால கதைகள்.

நலீனப் பார்வைகள் உள்ளிறங்குகிற போது ஏற்படுகிற அதிர்வுகள் பற்பல, நுகர்வுகளாச்சாரம் பற்றிய கதை ‘எதையும் செய்வீர்’.

குரியன் உதிக்கும் கிராமம், நெருப்பு வெள்ளமும் சைத்தான்களும் வளரும் நிறங்கள் போன்ற கதைகள் புரட்சிகர உள்ளடக்கம் கொண்டவை.

பெண் களின் பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து இருவுகள் உடையும் கோயில்மாடு போன்ற சில கதைகள்.

என்னுடைய தொடக்க கால கதைகள், பால்யகல் அல்லது சிறுவயது அனுபவம், உள்ளியல் சம்பந்தமான வெளிப்பாடு ஒரு ஜெருசலேம், பறவைகள், கரிசிலின் இருள்கள், காடு போன்ற பல கதைகள், தலித்திய சிந்தனையுடன் தாலியில் பூச்சுடிய வர்கள், சாதி; புதியன் தொகுதியில் உள்ள பல கதைகள் இப்படி தனித்தனியாக பிரித்துப் பார்த்து சொல்லலாம்.

கரிசில் எழுத்தாளர்களில் உங்களின் தனித்துவம் என்ன?

முதலாவதாக சமூக அக்கறை கொண்ட விசயத் தேர்வு. இரண்டாவதாக எனது சொல்லும் மறைந்து நான் கைக்கொண்ட கலைத்துவத்துடன் கதை சொல்லும் முறை. பாத்திரங்களின் உரையாடல் ஒருவர் மற்றவரைப் பற்றிகொள்ளும் எண்ண ஒட்டம் இவை வாய்மொழி-மரபில், என் ஜனங்களின் இயல்பான பேச்க மொழியில் இருக்கும் பிற பகுதிகள், ஆசிரிய மொழியில் இருக்கும். இந்த இடங்களில் தான் கவித்துவம் கொண்டு, கலைநயம் கொழுப்ப கொடுத்த சொல்லாடல், எடுத்துவரப்படுகிறது.

(தொடர்ச்சி - 4 பக்கம்)

எழுத்தாளர்கள்

கி.ராஜநாராயணன் எழுத்துகள் அப்படியானதல்ல. அவரது கைச்சமையிலில் காரம், உட்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு சமமாக இருக்கும். ஒரு துளி கூடாமல் குறையாமல் வட்டார மொழி அமையும். ஆனால் பூமணி அப்படியில்லை. வட்டார மொழிப்பாங்கு எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவையும் காட்ட முயலுகிற மூயாஜாலக்காரர் அவர். 'வலதுல கொடத்து இடதுல வாங்கிடுவாள்' என்று பேச்சு சாதுயியம். கைவந்த பெண்டுளைப் பற்றி கிராமங்களில் சொல்லார்கள். பூமணி யும் வட்டார மொழிக்கு உள்ளே புகுந்து வெளியே வந்து வெளுத்து வாங்குவார். சோ. தர்மன் கரிசல் காடு தந்த நல்ல விளைச்சல். அவருடைய படைப்புகளில் வட்டாரமொழி வலியும் பிசைந்து தரப்படுகிறது போல தோற்றும் தென்படும். ஆனால் அளவாக ஆட்கொள்வார். எனக்கு ரொம்ப பிரியமான படைப்பாளி ச. தமிழ்ச்செலவன். இவரது எடுத்துரைப்பு முறை வட்டாரச் சாயலா, தனது என்று வித்தியாசம் தெரியாமல் இயல்பாக வெளிப்படும்.

கவித்துவ நடையில் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். இந்த தளித்துவ நடை உங்களுக்கு எப்படி வாய்த் தது? அதைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பதற்கு என்ன காரணம்?

அவ்வப்போது தமிழில் வந்த படைப்பு களைக் காட்டிலும், மொழியாக்கங்களையே அதிகம் வாசித்தேன். உரைநடையாக இருந்தாலும், நாவலாக இருந்தாலும் சிறுகதையாக இருந்தாலும் எல்லாவற்றிலும் கவித்துவமான வரிகளை அதிகம் நீரிசப்பேன். உதாரணமாக நேரு மகஞுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் 'அந்தச் சிறைச்சாலைக்கு வெளியே இருக்கிற பொட்டல் வெளியில் ஒரே ஒரு புல் மட்டும் அதிசயத்தோடு, 'இந்த இடத்திலோ நாம் முளைத்திருக்கிறோம்' என்ற வியப்போடு பார்ப்பதாக எழுதியிருப்பார். ஒரு புல் காற்றில் ஆடுவதை அவர் அவ்வாறு குறிப்பிடுவார். பொற்றைகாடு என்ற கதையில் 'முன்று எழுத்தில் ஒரு கவிதை உண்டு. அது காதல் என்று எழுதியிருப்பார். இப்படியான கவித்துவ வரிகள் என்னை ஈர்த்தன. ஒரு கட்டத்தில், கலில் ஜிப்ரான் தத்துவார்த்தமாக கவித்துவத்தோடு எழுதியது போல, நாலும் கல்லூரி நாட்களில் எழுதிப் பார்த்த துண்டு. இவையெல்லாம் உருக்கொண்ட பிறகுதான் என் முதல் கதையை எழுதினேன். அந்தக் கதையின் கவித்துவ நடையை திகிசி, சேலம் தமிழ்நாடன், மதுரையின் என் நண்பர் பாண்டியன் போன்றோர் பாராட்டி எழுதினார்கள். அப்போது நான் சேலத்திலே இருந்தேன். கோயமுத்தார் வேளாண் கல்லூரி முத்திமிழ் விழாவுக்குப் போயிருந்தபோது, எனது 'முன்றாம் பிறையின் மரணம்' கதையின் கடைசிக் காட்சியில், அரிசிச் சோறு கிடைக்காததால் அந்தச் சிறுவன் இறந்து போன பிறகு கையிலே அரிசிச்சோற்றை வைத்து இடுகோட்டிலே புதைப்பார்கள். அதுபற்றி எழுதுகிறபோது, 'ஒரு நிலா கைக்குள்ளே ஒரு நிலாவை வைத்துக் கொண்டு தூங்கு

வது போல இருந்தது' என்று எழுதி யிருப்பேன். அதைன் புவியரசு, மிகவும் சிலாகித்து. 'அற்புதமான வரிகள்' என்று கூறினார். எனது முதல் கதைத்தொகுதிக்கு முன்னுரை வழங்கிய கி.ராஜநாராயணன், 'இவ்வளவு கவித்துவமாக எனக்கு எழுத வரமாட்டேங்கிறதே' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இத்தகைய ஊக்கப்படுத்தல்களினால் தான் அந்த மொழிநடையை தொடர்ந்து கடைபிடித்து வந்தேன்.

அழகியல் பற்றி....?

பஞ்சாபிக் கவிதை ஒன்று; மின்டர் என்பவர் எழுதியது. வன்முறை எங்கிருந்து விதை போடப்படுகிறது. எப்படி விளைச்சலாகிறது; எல்லா வன்முறைக்கும் மூலம் அரசு பயங்கரவாதம்தான் என அந்தக் கவிதை பேசும்.

'என் தோள்களில்'

ஒரு போர்வை இருந்தது

என் கைகளில்

ஒரு புல்லாங்குழல் இருந்தது

நான் எங்கும் செல்லவில்லை;

ஏதான்றும் செய்யவில்லை

என் தோள்களிலே

துப்பாக்கி வந்தது எப்படி?

கரங்களிலே பிணங்களைத்

தந்தது யார்?

ஆதிக் க சத் திகள் தான் வன் முறையை விதைக்கிறார்கள் என்பதுதான் அந்தக் கவிதையின் அடிப்படை

அழுத்து சிதைந்து போன வாழ்வு பற்றிய அன்றன் அன்புகளின் ஒரு கவிதை.

'முற்றத்தில் படர்ந்திருந்த

நெருஞ்சியின் சாம்பலை

அன்ளிச் சென்றது காற்று;

அச்சம் துறந்த ஆட்காட்டிகளின் பாடலில் நிற்மிய வழிந்தன வெளிகள்'

இப்படி எந்தப் பிரச்சனையையும் அழகியலோடு சொல்ல முடியும். அதை அழகியல் தேவையில்லை என்பது என் கருத்து. அகநிலையோ, புறநிலையோ எந்தச் சித்திரிபாக இருந்தாலும்!

கலையெடப்புக்கும் சித்தாந்தத்துக் குமிடையோயான உறவை எப்படி உள்வாங்கிக் கொள்வது?

படைப்பு என்பது சித்தாந்தம் அல்ல. ஆனால் சித்தாந்தமில்லாமலும் படைப்பு இல்லை. சித்தாந்தம் ஊடுகோடாகக் கொண்டு கலையாக படைப்பு வெளிப்பட்டிருக்கிறதா என்பதுதான் முக்கியம். சித்தாந்தம்தான் சமுதாயப் பார்வை. எனவே, தனக்கென ஒரு சமுதாயப் பார்வை இல்லாத எந்தக் கலைஞரும் இல்லை. ஆனால், சித்தாந்தத்தை அப்படியே பிரதியெடுத்துத் தருவதாக ஒரு கலையெடப்பு இருக்க முடியாது; இருக்கக்கூடாது. அதை ஒரு கட்டுரையில் வெளிப்படுத்திவிட்டு போகலாம்.

உங்கள் கவிதைகள் பற்றி?

சிறுகதைகள் மட்டுமே எனக்கு உகந்த எழுத்துப் பழக்கமாக இருந்தது. 1982ல் தான் முதல் கவிதையை எழுதினேன். 'பாரதி நடந்த தெரு' என்பதுதான் நான் எழுதிய முதல் கவிதை சென்னை திருவல்லிக்கேணி பகுதியிலே விநாயகார்

சதுர் தி ஊர்வலம் போனதுபோது, இஸ்லாமியர்கள் மீது அவர்கள் நடத்திய வெறித்தாக்குதல்கள் பற்றிய கவிதை அது. 'மன ஒசையில் வெளிவந்தது. அதன் பிறகு அவ்வப்போது எழுதி வருகிறேன். கவிதை வாசிப்பு போல, கவிதைகள் மொழிபெயர்ப்பும் எனக்கு பிரியமானது.

'குரியதீபன்' என்று புனைபெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே....?

நான் ஒர் இலக்கியவாதி என்பதன் அடையாளம் பா.செய்ப்பிரகாசம். நான் ஒரு சமூகப் போராளி என்பதன் அடையாளம் குரியதீபன். புதிய இடதுளரி சிந்தனையுடன் நான் எழுத ஆரம்பித்தபோது உருக் கொண்டதுதான் குரியதீபன் என்ற பெயர். இளவேளில் நடத்திய கார்க்கி இதழில்தான் முதன்முதலில் குரியதீபன் என்ற பெயரில் பெயரில் எழுதினேன்.

அரசியல் குழலிலிருந்து எழுத்தாளர்கள் விலகி நிற்கிற குழல் இருக்கிறதே ஏன்?

காலகட்டம் காரணம். காலகட்டம் சாந்ததுான் இலக்கிய வெளிப்பாடும் இலக்கிய வாதியும் இருக்கிறார்கள். வரலாற்றுப் போக்கில் சமதாயத்தில் மேல்கீழ் அமைக்கள் புல, குழல் போன்றவை நிகழும்போது அப்போது முன்னணியில் இருக்கிற ஒரு கோபாடு, ஒரு இலக்கியம் வழிநடத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் அதன் தொடர்ச்சியாக மார்க்கிய இயக்கங்களின் பரிணாமம் - அந்தக் காலகட்டங்களில் ஒரு எழுத்துக்காரன் இயக்கம் சார்ந்தோ, அல்லது அந்த வீசுக்கு ஆட்படாமலோ இருக்க முடியாது. இங்கே மனிக்கொடி காலம், கேரளத்தில் பொது வடையை இயக்கங்கள் உச்சியில் இருந்த காலம், கேரளத்தில் ஒன்று, நேருடியாக இயக்கத்துக்கள் இருந்து செயல்பட்டார்கள். அல்லது தகழி, கேக்குவதேவ, பொன்கொன்ன வர்த்தி, முட்டத்துவர்த்தி, பாராத்து போன்று அந்தப் புதுக்காற்றின் வாசனையை நுகர்ந்து கொண்டே படைத்தார்கள். இன்றைக்கு அப்படியான ஒரு பேரராழுச்சிக் காலம் தமிழ் ச் சமூகத்தில் உள்ளதான் தமிழர் வாழ்விய விலும் படைப்புகளிலும் வெளிப்படும். இயக்கங்கள் மீதோ, இயக்கங்கள் முன் வைக்கும் அரசியல் மீதோ இலக்கியவாதி களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. தேர்தலை முன்வைவத்து செய்யப்படு மட்டுமே அரசயில் என்றாகிவிட்டது. ஆகவே, இன்றைய காலகட்ட அரசியலிலிருந்து எழுத்தாளர்கள் விலகி நிற்கிறார்கள். எனவே, எழுத்தில் வித்தியாசமான எழுத்து வகைகள் என்னென் உண்டோ, அவற்றை எல்லாம் கைப்படுத்தி கரணம் போடுவது இன்றைய வெறிப்பாடாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைய காலகட்ட அரசியலிலிருந்து எழுத்தாளர்கள் விலகி நிற்கிறார்கள். எனவே, எழுத்தில் வித்தியாசமான எழுத்து வகைகள் என்னென் உண்டோ, அவற்றை எல்லாம் கைப்படுத்தி கரணம் போடுவது இன்றைய வெறிப்பாடாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைய காலகட்டம் மக்களான தலித் விடுதலை, அடிமைச் சமூகமாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிற பெண் விடுதலை அடித்தாளத்து மக்கள் விடுதலை இவையெல்லாம் காலத்தில் பிரச்சனைகளாக - படைப்புகளாக முன்வந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன. இதுவரை பேசப்படாதவை பேசப்படுகின்றன.

“அன்னன் என்டா, தமிழ் என்டா அவசரமான உலகினிலே!...! கண்ணதாசனின் அர்த்தமுள்ள வரிகள் இனிய நாதமாக காற் றவை யோடு கலந்து அவன்து செவிகளிலும் புகுந்தது.

அவன் ராஜா, ஓர் அநாதைப் பையன். தாயின் கருவறையில் இருந்தபோது தந்தையை இழந்த அவன், இம்மன்னில் உதித்த அன்று அன்னையை

இழந்தான். பின்னாச்செல்லவும் இல்லாத பொருட் செல்வம் நிறைந்த நாதன் குழுப்பம் ராஜாவை தத்தெடுத்தன.

ஜின்து வயதுவரை தான் ஒரு அநாதை என்று தெரியாமல் நாதனின் மனவிலி சுமதியின் அன்பான அரவனைப் பில் வளர்ந்து வந்த அவன், சுமதிக்கு ஒரு குழந்தை கிடைத்ததில் இருந்து தாயன்பு இல்லாது தவித்தான்.

தனக் கொரு உடன்பிறவா தம்பி கிடைத்ததில் இருந்து தன்னை ஒரு வேலைக் காராணாகப் பாவிப்பதையிட்டு மனம் வருந் தியது அப்பின்கு உள்ளாம். காலச்சக்கரத்தின் சூழ்சியின் விளைவால் ராஜாவுக்கு பத்து வயதாகிவிட்டது. ஆனால் படிப்பு என்ற நாமத்தை அவன் காணவேயில்லை. தன்னை ஒத்தவர்கள் பள்ளி செல்லும் போது ராஜா முற்றம் பெருக்கிக்கொண்டிருப்பான்.

ஒரு நாள் அவன் கடைக்குச் சென்று வரும்போது வீட்டு முற்றத்தில் சுமதியும், நாதனும் தன்னைப் பற்றி ஏதோ கதைப் பதைக் கேட்டதும் படலையடியில் நிற்று செவி மெடுத்தான்.

“என்ன இருந்தாலும் வீட்டு வேலைக்கென்று ஒரு பொடியன் வேணும் சுமதி” இது நாதனின் வாக்கு மூலம்.

“விசர்க்கதையை விட்டுப்போட்டு பேசாமல் அந்த அநாதைச் சனியனைக் கொண்டு போய் எங்காவது விட்டுவிட்டு வாங்கோ, அவன் வயதிற்கு வந்தப்பிறகு தனக்கும் சொத்துக் கேட்பான்....”

“அநாதைச் சனியன்” என்ற சொல் பெய்து ராஜாவின் செவியில் விழுந்ததோ அப்போதே அவன் வேண்டியங்கள் கொண்டு படலையடியில் வைத்துவிட்டு அவன் வீட்டைத் திரும்பிப் பார்க்காது சென்று விட்டான்.

பத்து வயதுடைய ராஜாவாக தன் வளர்ப்பு வீட்டிலிருந்து வெளியேறி இன்று இருபது வயது ராஜாவாக “ஞக்கடையில் ‘ஞ’ போடுகிறான். கண்ணதாசனின் கான வரிகளை கேட்டதால் தனது இறந்த கால நிகழ்வை என்னிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவனை.

“என்ன ராஜா யோசனை?” என்ற முதலாளியின் குரலால் நிகழ்காலத்திற்கு திரும்பினான்.

இவ்வாறாக இருந்த ராஜாவின் வாழ் விலும் வசந்த காலம் வரும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆம்! சனிக்கிழமை அதிச்சீட்டு மூலம் அவனுக்கு 10 லட்சம் பணம் கடைத்தது. அதைக்கொண்டு நகைமாளிகை ஒன்று

திறந்தான். லாபம் கொட்டியது. அதன்மூலம் மேலும் பல வியாபாரங்களைத் தொடர்க்கி பலருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்தான். அநாதை இல்லம் ஒன்று ஆழம்பித்தான். தன்னைப்போல படிப்பறிவு இல் லாதவனாக ஏனைய சிறுவர்களும் மாற்க்கொடாது என நினைத்து அவ் இல்லத்தில் உள்ளவர்களுக்கு கல்வி யறிவையும் ஊட்டினான்.

இப்படியுள்ள ஓர் நாளில், அவசரமாக

அவனுக்கு உண்டு...?

ஓர் மனிதர் வருகிறார். அவர் அருகில் வந்ததும் தான், தன்னை வீட்டுக் கையாளாக வைத்திருக்க என்னிய நாதன் என்பதை கண்ணும்போன். என்ன? என்ற தொயிலில் அவரை ஏறிட்டதும்,

“தமிழ் இந்த நகைக்கடை முதலாளி ராஜா நிற்கிறாரா? என்றார்.” “நான் தான் ராஜா, என்ன நகை ஏதும் எடுக்க வந்தார்களா?” என்றான்.

அதற்கு அவர் “இல்லைத் தம்பி, என்ட பிள்ளை கொஞ்சம் நட்டமாப்போச்சு, அதனால் கொஞ்சம் வட்டிக்கு காக கேக்லாம் என்டு தான்....” என்று இழுத்தார்.

“இஞ்சு பாருங்கோ, நான் காக குகுக்கிறான் தான், ஆனா இஞ்சு ஆரோ என்டு இருக்கிறானாம், அவன் மாதிரி வட்டிக்கு பணம் கொடுக்கி ஆன் நாவில்ல” என தன் அடிமனித்தில் நெநுநாளாய் நெருடிய சொல்லம்பை அவரேதிரே பாய்ச்சினான்.

“தமிழ் நீ என்னைப்பறி என்னட்டேயே சொல்லாய் என்ன? நான் ஆர் தெரியுமா? வட்டிக்கடை நாதன் என்டா எல்லோரும் சூட்டிக்கரணம் போடுவார்கள். நீ என்னடந்டா..”

“இஞ்சு பாரும் Mi: நாதன் நீர் ஆர் என்டு தெரிஞ்குதான் நான் கதைச்சனான். “குற்றம் செய்தமனம் தான் குறுக்குறுக்கும்” உமக்கு நான் ஆரென்று இன்னும் தெரியவில்லையோ” என்றான்.

அதற்கு அவர் “நீ ஆரேண்டாத்தான் எனக்கென்ன. உந்ட காகம் வேண்டாம். ஒண்டும் வேண்டாம். தேவையில்லாத கதையை இனிக் கதைக்காத.

என்றவாறு விறுவிறு என்று சென்று விட்டார். அதன் பின் ராஜா நாதனைக் காண வேயில்லை. ஒரு நாள் கடையில் வேலை செய்பவன் மூலம் நாதன் கடன் பழுவில் கதையை அடகு வைத்து விட்டார் என்பதை அறிந்தான்.

நாதன் குழுப்பம் என்னதான் கெட்ட வர்களாக இருந்தாலும் தான் பத்து வயது வரை அவர்கள் வீட்டில் இருந்தற்காகவாவது உதவி செய்ய நினைத்து, கடை ஊழியன் மூலம் ஓர் கடித்தையும் 5 லட்சம் பணமும் கொடுத்து விட்டான்.

பணத்தை நாதனிடம் கையளித்த ஊழியன் கடித்தை உடனடியாக ராஜா பார்க்கச் சொன்னதாக கூறிவிட்டுச் சென்றான். கடித்தைகளே இருக்கும் அதிர்ச்சியைத் தெரியதவராக கவரைப் பிரிதார்.

என் வளர்ப்புத் தந்தை அவர்களுக்கு, நான் கூகம், நீங்கள் எப்படி? நலமுறிய ஆவல். கடன் பழு என அறிந்தேன். அதனால் உதவ முன்வந்தேன். தங்களைப் போல்

வட்டிக்குப் பணம் தரவில்லை. நன்கொடையாகத்துள்ள தந்தூள்ளேன். கடையை மீட்கவும், நான் யாரென்று இப்போது தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அன்று நீங்கள் சொன்ன அநாதை வேலைக்கார ராஜாவும், இன்றைய அம்மன் நகைமாளிகை முதலாளி ராஜாவும், ஒருவரே என்பதை மறக்க வேண்டாம். தாங்கள் என் பத்து வயது வரை தந்த சாப்பாட்டிற்கும், மற்றும் தேவைகளுக்கும், வட்டியோடு கூடிய கடன் இது என நினைத்து சந்தோசப்போர்கள் என நினைக்கிறேன். பணம் தானே உங்களுக்கு தெய்வம். உதவி தேவைப்படின் துயங்காமால் வரவும்.

இவ்வண்ணம் நன்றி மறவா ராஜா.

கடித்தை வாசித்து முடித்த நாதனின் கண்கள் குளமாகின. நான் செய்த பாவத்திற்கு கிதுவும் வேணும், இன்னும் வேணும்” என மனதுள் என்னிய வண்ணம் இருக்கையில்,

“கடையை என்னப்பா செய்யப் போற்கள் வட்டி ஏறுது” என்றவாறு வந்த கமதி கணவனின் கையில் ஏதோ கடதாசியை காணவே எடுத்துப் பார்த்தார்.

“இஞ்சு எங்கட ராஜாவே எழுதியிருக்கிறான். எவ்வளவுப்பா காசனுப்பினவன்? எங்ககயம்பா காக?

என தொப்பாந்து கேள்விக் கணவன்கள் தொடுத்த வண்ணம் இருந்த மனைவியை ஏற்றுத்துப் பார்த்த அவர்,

- ரஜித்தா சீவாலன் -

“10 வயசு வரைக்கும் எவ்வளவோ சேவை செய்த அவனை. ஒரு நிமிடத்தில் வெளியில் போவென்று சொல்லுவும் என்டாய் நானும் கடதீசியில் சரி என்று சொல்ல, அவன் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் போய்ச் சேர்ந்து இன்னடைக்கு பஜாரில் ஒரு பெரும் பணக்காரனா இருக்கிறான்.”

“உனக்குகொரு பிள்ளை வந்தவுன் நீ அவனுக்கு எவ்வளவு கொடுமையைச் செய்தன. அதிந்ட பலன் எங்களுக்கு கிடைச்ச ஒரு பிள்ளையையும் இழந்தும். இப்பக்டால் கடையையும் இழக்கப்போற நேரத்தில் கடவுளாப் பார்த்து அவன் அனுப்பியிருக்கு.”

“எத் தனி யோ துன் பங் கள் அவனுக்கு செய்த நீ இன்னடைக்கு எங்கட ராஜாவே என்று சொந்தம் கொண்டாடுறாய். உனக்கு தம்மானம் என்றது ஒரு சொட்டுக் கூட இல்லையா. ஆனா எல்லாத்தையும் மறந்து உன்னைப்போல ஒரு கொடுமைக்காரி இருக்கிற வீட்டுக்கு உதவி செய்ய நினைக்கிற அவன் எத்தனை கோடி முறை பிறந்தாலும் தன் மானத் தோட தான் பிறப்பான்.”

என்றொரு குட்டிப்பிரசங்கத்தை நடத்திய நாதன், நேர்மையே என்றும் ஜெயிக்கும் என்பதை உணர்ந்தவராக தானும் நேர்மையும், தன் மானமும் கொண்ட ஒருவனாக வாழ்வேன் என்று குறிக்கோண்டன் தியகத்தியுள்ள மனிதனாக அவர் முன் தெரியும் ராஜாவைக் கண்டு தன் தவறை மன்னிக்குமாறு கேட்க, அம்மன் நகைமாளிகை நோக்கி செல்கிறார்.

கௌரவ பி. சந்திரசேகரனின் பேட்டியிலிருந்து....

1. தொழிற் சங்க அரசியலிலிருந்து மலையகம் விடுபடவேண்டும் என்று கூறிவந்த இவர் - தமது ம.ம.மு ஒரு தொழிற்சங்க பிரிவை வைத்திருப்பதையும், தொழிற் சங்கமில்லாது அரசியல் கட்சி உயிர் பாழமுடியாது என்றும் கூறியிருக்கிறார்.
2. 1994 ல் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் தான் போகம் பரை சிறையிலிருந்தே வென்றேன் என்கிறார். அப்போது இவருடன் இருந்த பி.ஏ.காதரும், வி.டி.தருமலிங்கமும் அந்த வெற்றிக்கு

அளித்த பங்களிப்பை மறந்து விட்டார் போன்றும்.

3. ஜக்கிய தேசியக்கட்சியிலும், ஸ்ரீலங்கா சுதந் திரி கட்சியிலும் முஸ்லிம் தலைவர்களினருக்கிறார்கள். இருந்தும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தோண்றியது. இதைப்போல்தான் ம.ம.மு தோண்றியது. என்ற இவரது கூற்று ஒரு லட்சிய கட்சிக்கு பொருந்தாது. நடேசேயர் தோற் றுவித் து அங்கில இலங்கை தோட்டதொழிலாளர் யூனியனுக்கு எது முன் மாதிரியாக இருந்தது?

4. எனது ம.ம.மு. தேசிய பாராளுமன் றத்தில் இரண்டு இடங்களைத் தான் கொண்டிருக்கிறது. இதைக்கொண்டு எதையும் சாதிக்க முடியாது என்கிறார். மிக நீண்ட காலத்துக்கு செளிய மூர்த்தி தொண்டமான் ஒருவரே தேசிய பாராளுமன்றத்தில் நம்மைப் பிரதிநிதித் துவப்படுத்தினார் என்பதை மறந்து விட்டார்களா? நீச்சல் பழகிய பிறகே தன்னிருக்குள் இறங்க வேண்டும் என்பது போல்லவா இருக்கிறது.

சிந்தனைக்கு

1. சிலோன் என்பதை மறந்து சிறிலங்கா வாகிவிட்ட இலங்கையில், மாற்றம் செல்லுப்படாத இடமாக இன்னும் இருப்பது மலையகமே. இங்குதான் இன்னும் சிலோன் வேர்க்கல் காங்கிரஸ்ஸாம், சிலோன் என்டேட் ஸ்டாப்ஸ் யூனியனும் இருக்கின்றன. மாற்றத்துக்கு மலையகம் உட்படுவது எப்போது?
2. தங்கள் இதைத்தவர்களுள் தாழ்த்தப்பட்ட வர்களை ‘தமிழா’ என்று இழித்துரைக்கும் பழக்கம் சிங்களவர்களுக்கு இருந்ததாக (பக்கம் 33) வியானாட் டால்:ப் பழுதிய ‘காட்டில் ஒரு கிராமம்’ என்ற நூலில் குறிப்பிடப்படுகிறது.
3. பெரி சுந்தரத்தை விட நடேசேயர் தீவிரமிகுந்தவர். அவரது கருத்து தீவிரம் தான் அவரை கண்டுப்பலரை நடுங்க வைத்தது. அவர் விரும்ப்பாத வராகவே இருந்தார். (Bete Roire) என்றெழுதுகிறார் இலங்கையின் புகழ் பூத்த வரலாற்றாசிரியர் கே.எம்.டி. சில்லா.
4. வீரகேசரியில் 23.07.1961 ஆரம்பிக்கப் பட்ட ‘தோட்ட மஞ்சி’ பகுதி, 15.10.1961ல் இதைநிறுத்தப்பட்டது. மூன்று மாதங்களுக்குள் இப்பகுதி நிறுத்தப்படுவதற்கு எழுத்தாளர்களின் ஆர்வமின்மையே காரணம். இந்த ஆர்வமின்மை இன்றும் அவர்களிடையே காணப்படுவதுதான் மலைநாட்டில் சஞ்சிகை ஒன்றை கொண்டு வருவதில் சிரமம் இருக்கிறது.
5. புதுமைப்பித்தன் இலங்கைக்கு வராது விட்டாலும் அவருடைய கதைகள் பலவற்றில் இலங்கை இடம் பெறுகிறது. அவருடைய படைப்புகளில் சிறந்தவை எனக் கூறத்தகும் நாசகாரக்கும்பல், துன்பக்கேணி முதலியவற்றில் காட்டப் படும் இலங்கை அளவு எவ்வளவு தூரம் இலங்கையைப்பற்றி அறிந்திருந்தார் என்பதைக் காட்டும். ‘க.கைலாசபதி’
6. 1943ல் தலதா மாளிகையில் சிறப் வேலைகளைச் செய்தவர்கள் மதுரை மாவட்டத்தை சேர்ந்த சிற்பிகள். தகவல் : மாத்தளை ஆ.ஆ. மதுரை சாம்பு

உவிய சுறப்பு கலைஞர்

கண்டி மாவட்ட தெல்தொட்டை மலைமகள் மத்திய கல்லூரியில் உயர்தர பிரிவு மாணவரான கனகசபாபதி ரவிநாத் என்ற மாணவரின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் ஒவிய சிறப்புக்கண்காட்சி அருணா கரியேசன் என் ஆதரவுடன் அன்மையில் தெல்தொட்டை மலைமகள் கல்லூரியில் நடை பெற்றது. இவரது ஒவிய சிறப்புக்கண்காட்சி விரைவில் கண்டியிலும், நாவலப்பிட்டியிலும் நடைபெற உள்ளது. திறமைகிறுந்த ஒவிய ராணு ரவிநாத் வரைந்து இன் ஜூக்கியத்தை வலியுறுத்தும் ஒவியம் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளது.

படித்து ரசித்த “நறுக்கு”

எங்கோ படித்தேன். லஞ்சம் பற்றிய நறுக்கு ஒன்று. உலகளில் வேறு யாரும் லஞ்சம் குறித்து இனி இதைவிடச் சிறப்பாகச் சொல்ல இயலாது.

வாங்கினேன்

கைது செய்தார்கள்

கொடுத்தேன்

விடுதலை செய்தார்கள்

அதே போல் ‘மெரினா’ என்றொரு

நறுக்கு

வாங்கும் வயது

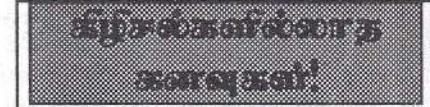
பலூன் விற்கும்

பையனுக்கு

மனதை தொட்ட நறுக்கு இது. எழுதியவர்கள் யாரென்ற தெரியாவிட்டாலும் மனதில் வாள் வீச்சாக நறுக்கென்று தாங்கி விடும் ஆற்றல் கொண்டது.

சொன்னவர் :- கவுன் காசி ஜனந்தன்

நன்றி : மஹாந்

சமந்தா ஸ்ரீரங்சனி கணேஷன்

எல்லா இரவுகளும் வீட்டியும் என்றாலும், மலையக மன்னீன் பகல்கள் கூட வீழ்க்க மறுக்கும்.

தேயிலைச் செதுக்குக்குள் சீந்தனைச் சீந்துகள் சீக்குண்டு விட்டதால்...

மயத்துப் போன உணர்வுகள் - இன்று மரித்துப் போகின்றன.

மனீத மனங்கள் சமுதாயப் பள்ளத்தாக்குகளில் முகம் புதைத்துக்கொள்வதால் துருப்பிடித்த மனங்களை துடுத்தித்தெரிய ஒருக்கக்கூட்டடையீல்லை.

சாதி பேதமும் மத பேதமும்

பேதமையும் வறுமையும் எங்கள் மன்னீல் மட்டும் எப்படி...

வேர் விட்டு வீழுது பரப்புகின்றன...?

கொழுந்துக் கூடுதலும்...

கவ்வாத்துக் கத்தீயும்...

எங்கள் மன்னீன்...

சீனங்களாகின...?

கனவுப் பைகள் முழுவதும்

ஒட்டுப் போட முடியாத

அவுக்கு கீழசல்கள்

இயற்கை தந்த பசுமை தலீர்...

செழுமை காணவில்லை எங்கள் வாழ்க்கை

விடை காண முடியாத...

தீர்க்குன் தர முடியாத...

சீக்கல்கள் தீர்ந்து போகாத...

கேள்விகள்... முடிச்சுகள்

நம் மனங்களில் மட்டும்.

எங்கள் தலைவிதியை நீரணயீத்து எங்கள் தலைவர்களை...

எங்கள் வாழ்வின் பக்கங்கள்

கசங்களைதாகவே... இருக்கட்டும்

எங்கள் கணவுகள் கீழந்தாகவே... இருக்கட்டும்.

எங்கள் உணர்வுகள் மரித்தாகவே... இருக்கட்டும்.

எங்கள் சந்ததீகளுக்காவது...

எல்லையீல்லாத வாணம் வரையுப்பகள்...

சுயாவில்லாத சமூதாய் காட்டுப்பகள்...

கீழந்தாகவே... இருக்கட்டும்.

எங்கள் உணர்வுகள் மரித்தாகவே... இருக்கட்டும்.

எங்கள் சந்ததீகளுக்காவது...

எல்லையீல்லாத வாணம் வரையுப்பகள்...

சுயாவில்லாத சமூதாய் காட்டுப்பகள்...

புதுமைதோகவே... இருக்கட்டும்.

புகலிடத்து இலக்கியம் (2)

இன்னை விவரிக்கிறேன்.

புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டு கிளக்கியம் படைக்கும் மேலும் சில படைப்பாளிகளைப் பற்றியும் அவர்களின் படைப்புக்கள் பற்றியுமான தகவல்களை இவ்விதமில் பரிமாறிக்கொள்கிறேன்.

தற்போது டென்மார்க்கின் Billund நகரில் வாழும் வேலணையும் பொன்னன் னாவின் ஒரு கவிதைத் தொகுதி வெந்த வளம் என்பதாகும். பொன் தயாகராஜா என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவரது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி இது.

நிலமாசி என்ற இவரது முதல் படைப்பு ஏற்கனவே ஜூலை 1993இல் வெளியானது. கண்டாவின் Montreal நகரில் அச்சிடப்பட்டு ஜரோப்பாவில் Denmarkஇல் 64 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டிருந்த அந்த முதலாவது தொகுதியில், தாயகத்தை விட்டுத் தமிழ் வந்து விட்டோம் என்று, சோரும் கூறுமே வாழ என்று புலம்பெயர் தேசங்களில் வீழ்ந்துகிடப்போரின் உணர்வு கணக்கு உயர்கொடுக்கும் வகையில் தமிழிப் பெருமை, எதிர்கால விடியல், தமிழின் உயர்வு குறித்து எழுதப்பட்ட கவிதைகள் பல இடம்பெற்றிருந்தன.

பின்னர் சுமார் நாள்காண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1997இல் வெந்தவளம் வெளியாகியிருக்கின்றது. நான்காண்டுகளில் அவருள் ஏற்பட்ட இலக்கியத் தேடல் இரண்டாவது தொகுதியில் பளிச்சிடுகின்றது.

பொன்னன்னா அவர்கள் இந்த நாலை வாசகர் கரங்களில் வைக்கும்போது கூறியின்ன வரிகள் இங்கு அவரது கவிதை களின் பரிமாணத்தை விளங்கிக் கொள்ள உதவியாக இருக்கும். அதை அவரின் வரிகளிலேயே தருகின்றேன்.

துன் பழும் துயரமும் இருட்டும் வெளிச்சமும் களைப்பும் கவலையும் - என்றும் நிலைத்து நிற்பவையல்ல. அவை அடிக்கடி மாறலாம். ஆனால் இன்றோ, கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஏற்பட்ட ஒரு கொடிய கரும்புள்ளியில் எமது வாழ்க்கைப் பட்டு துன்பமும் துயரமும் ஏக்கமும் துயரமும் மறன ஓலியும் பயமும் நிற்றநாமாகி, சொந்த மண்ணிலேயே அகதியாகும் நிலைக்குத் தள்ளி விட்டிருக்கிறது காலம். இச்சூழலில் அதிவேகமாக ஒடி வெளியேறி வந்து இன்னொருவன் மண்ணில் அகதியானோம். எனினும் நாம் தினம் தினம் தாய் மன்னை நமது நெஞ்கெஞ்சுள் தேடியவாறு உறவுகள் உற்றார் வைரவர் என்று அவர் தம் காட்சிக்காக கழுத்காரன் வரவு காத்து நின்று அந்தக் கழுத்துகள் சுமந்து வரும் சோகச் செய்திகளையும் குருதி கொட்டும் மரணச் செய்திகளையும் உறவின் பிரிவுகளையும் கேட்டு வெப்பமான உள்ளத்துடன் உயிர் வாழ்கின்றோம். இப்படி வாழும் காலச் சூழலில், எனது நெஞ்சில் அடிக்கடி உதித்து உணர்ச்சி வடிவங்களே இந்த வெந்தவளம் தாங்கி வரும் கவிதைகளாகும் என்னைப் போல் உங்கள் மனமும் வெந்திருக்கும்

இந்தச் சூழ்நிலையில் இவை உங்களுக்கும் ஏற்ற வையாக இருக்கும் என்ற உணர்வோடும், அப்படி உணராத இவற்றால் உள்ளங்களில் இவற்றால் உணர்வுட்ட முடியாதா எனும் நல்ல நோக்கோடும் இக்கவிதைகளை உங்களிடம் தருகின்றேன். இது வேலணையும் பொன்னன்னாவின் அறிமுக வரிகள்.

இந் நூலுக்கு யாழ் ப் பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் விரிவுரையாளர் திரு. க. ஆதவன் அவர்கள் முன்னாரை எழுதியிருக்கின்றார். பொன்னன்னாவின் கவிதைகளை மரபுக்கவிதைக்குள் ஓரா புதுக்கவிதைக்குள் ஓரா அவர் இனம் காணவில்லை. அகவல் வெண்பா தெம் மாங்கு சிந்து என எந்த யாப்பிலக்கணப் படியும் இவை எழுதப்படவில்லை என்கிறார். இதயத்தின் உள்ளிருந்து ஆழமநத்தின் படிமங்களாய் இக்கவிதைகள் தாமே உருவாகியுள்ளன. இந்தப் படைப்பினாடாக இந்த வடிவத்தினாடாக தாயகத்துக்கும் ஏறும் பயன் விளையுமாயின், பயனுக் கான உரமாகப் பொன்னன்னாவின் வரிகளும் வரலாற்றில் இடம் பெறும் என் கிறார் முன்னுரை வழங்கிய திரு ஆதவன்.

டென்மார்க்கில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மற்றொரு இலக்கியவாதியான மூல்லையூரான், “தமிழ்க்கவிதை உலகம் புதுப்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே கவிதை கணக்கு கோபசக்தியும் எநிர்ப்புணர்வும் அவசியமானவை என்ற கோட்டாடு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த உணர்வுகள் காலத்தாலும் தூரத்தாலும் விலகி நிற்கும் போது, இன்னொரு புதிய புத்துள்ள அவை பேசப்படும் போது, அந்த உணர்வுகள் பெறுமதி குறைந்து விடுகின்றன. இருந்த போதிலும் அந்த உணர்வுகளின் உண்மைத்தன்மைகள் பொய்த்துவிடுவதில்லை. மொழி மனதோடு விளையாடிக்கொண்டிருந்தால் அது கவிதை. மொழி மனதோடு கதைத் தபாடி யே விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றது. என்கிறார் டென்மார்க்கிலிருந்து இலக்கியம் படைக்கும் மற்றொரு படைப்பாளியான மூல்லையூரான்.

பச்சை இறகு என்று மற்றொரு நூலும் அண்மையில் வெளிவந்திருக்கின்றது. இதுவும் டென்மார்க்கிலிருந்து தான் வெளிவந்திருக்கின்றது. வேலணையும் பொன்னன்னாவின் 110 ஸஹரக்கு கவிதைகள் தொகுப்பு இதுவாகும். அது ஒரு ஸஹரக்கு வடிவில் அமைந்த கவிதைத் தொகுதி என்று நூலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது இவரது ஜந்தாவது படைப்பாகும். இடையே இரண்டு இந்துசமய நூல்கள் அவர் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். ஆனி 1995இல் அபிராமி அம்மன் செஜனைப்பாடல்கள் என்ற நூலையும் இவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

பச்சை இறகைப் பொறுத்த வரையில் தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த ஸஹரக்குவை ஒரு சிறந்த கருவியாகத் தேர்ந்தெடுத் திருக்கின்ற அதின் நார் என்று அவதானிக் க

முடிகின்றது. கவிதையில் எல்லா வடிவங்களையும் கையாள முனையும் அவரது கவிதைத் திறனின் வெளியாடுகளில் ஒன்றாக இந்தக் கவிதைத் தொகுதியும் அமைகின்றது. 80 பக்கங்கள் கொண்ட இத்தொகுதியை சென்னை, மனிமேகலைப் பிரசுரத்தினர் அச்சிட்டிருக்கின்றனர்.

வெரித்தாஸ் வானோலியின் தமிழ்ப் பிரிவு இயக்குநராக இருந்த திரு. ம. ஜெகத் கஸ்பார் அவர்கள் இந்நாலுக்கான அனிற்துரையில், கடுமை என்பது கவிஞர் பொன்னன்னா அவர்களுடன் கதைக்கும்போது காணப்படு அரிதென்றும், ஆனால் அவரது கவிதைகளில் காத்திரம் நிரம்ப உண்டு என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

டென்மார்க்கில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மற்றொரு சூழதுப் படைப்பாளின் கடற்கன்னி காவியம் என்ற நூலையைப் பார்ப்போம். கவிவேழம் பாரதிபாலன் என்ற இந்தப் படைப்பாளி, உலக காவிய நூல் வரிசையில் இடம்பெற்ற எச் சி அனசனின் ஒரு சின்னக் தடற்பெண் என்ற காவியத் தினைத் தமிழாக்கித் தந்திருக்கின்றார். இதுவும் சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரமாக 2002இல் வெளிவந்திருக்கின்றது. டென்மார்க்காட்டின் தேசிய சின்மாகக் கொள்ளப்படும் கடற்கன்னிகை பற்றியதான் டென்மார்க்கின் ஒரு பாஸ்பியர் மற்புவழிக் கதை இதுவாகும். டெனிஸ் மொழியில் உள்ள இக்கதையை உள்வாங்கி தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத்

என் செல்வராஜா

(நூலகவியலாளர்)

தந்திருக்கின்றார் பாரதி பாலன். ஒரு மண்ணின் மொழியிலிருந்து இன்னொரு அன்னிய மொழிக்கு ஒரு இலக்கியத்தை, காவியத்தைக் கொண்டுவரும் போது படைப்பாளி பல இடர்பாடுகளைச் சந்திக்க நேரிடுகின்றது. அதில் வெற்றிகள் உதங்குதலை இல்லாமல் சரளமாகப் படித்து மகிழ்த்தக்கதாக இந்நாலை பாரதிபாலன் படைத்திருக்கின்றார்.

மூல நூலின் மொழிக் குரிய பண்பாட்டையும், அந்த மொழிக்குரிய மக்களின் மனப்பான்மையையும் வாழ்வியல் நடையையும் கதாமாந்தரின் ஊடாகப் புரிந்து கொள்வதில், அதை மெருகு குற்றாது வாசகர்களுக்கு வழங்குவதில் அந்த மன்னிலேயே வர்மும் எமது புகலிடத்துப் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியும் எதிர்காலத்தில் அது வரலாற்றில் தனியொரு இலக்கியத் தமாகக் கருதப்படுவதும் இதில் பெருமளவில் தங்கியிருக்கின்றது.

மூல நூலின் மொழிக் குரிய பண்பாட்டையும், அந்த மொழிக்குரிய மக்களின் மனப்பான்மையையும் வாழ்வியல் நடையையும் கதாமாந்தரின் ஊடாகப் புரிந்து கொள்வதில், அதை மெருகு குற்றாது வாசகர்களுக்கு வழங்குவதில் அந்த மன்னிலேயே வர்மும் எமது புகலிடத்துப் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியும் எதிர்காலத்தில் அது வரலாற்றில் தனியொரு இலக்கியத் தமாகக் கருதப்படுவதும் இதில் பெருமளவில் தங்கியிருக்கின்றது.

கலேவெலா என்ற பின்லாந்தின் இலக்கியத்தை தமிழக்குத் தந்த உதயனான் திரு. இராமலிங்கம், கில்கமேஷ் காவியத்தை தந்த இலண்டன் கலாநிதி தியாகராஜன் மற்றும் ஆனசனின் சிறுகதை களைத் தமிழாக்கித் தந்துவரும் டென்மார்க் எழுத்தாளர் திரு. தர்மகுலசிங்கம் வழிபில் டெனிஸ் காவியமான கடற்கன்னி காவியம் படைத்த பாரதிபாலனின் பெயரும் சேர்ந்து கொள்கின்றது.

(தொடர்ச்சி - 8 பக்கம்)

மலையக் கலை இலக்கிய வீச்சு - கொருந்து

புகலிடத்து.....

குமாரகவாமி ஜெயக்குமார் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவர் தாயகத்தில் நல்லூரைப் பிறப்பிடமாக கொண்டவர். திருகோணமலையைப் புகுந்த வீடாக்கி இப்போது இடமாக்கக்கூடிய புகலிடமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். தமிழிலே நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் தனது 16 வயதிலிருந்தே கவிபாடத் தொடங்கியிருக்கின்றார். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி யின் முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி வ.தெ.மாணிக்கனார் அவர்களால் இவருக்குக் கிடைத்த கவிவேழும் என்ற பட்டத்தை தன் பெயரின் முன்னால் பெருமை யுடன் விரும்பித் தாங்கிவரும் பாரதிபாலன், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் ஸ்கங்டினேவிய நாடுகளின் அமைப்பாளருமாகத் தன் சேவையை ஆற்றி வருகின்றார். கவிதைக் கனவுகள் என்ற இவரது கவிதைத் தொகுதி 1992இல் ஈழத்தில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றிருக்கின்றது.

கடந்த ஆண்டு ஐங்கிய இராச்சியத் தில் இலண்டனில் வைத்து யாழ் செங்குந்த இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சவ்கம் பாரதிபாலனின் அரைமனிதர்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு வைத்து பாராட்டியுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிட்டத்தக

தாகும். சென்னை கோடம்பாக்கம் இளம்பிறை பதிப்பகத்தினால் மார்ச் 2000ம் ஆண்டில் இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நாலில் இவர் எழுதியவற்றுள் பாதிக்கும் மேற்பட்ட கதைக்களங்கள் ஈழ நினைவுகளைச் சமந்து நிற்பனவாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன.

கதைகளுக்குத் தரப்பட்டுள்ள தலைப்புக்கள் பூகமானவையாகவும் சிற்றனையைத் தூண்டுவனவாகும் உள்ளன. உதாரணமாக, நூலில் தலைப்பைத் தாங்கிய அரை மனிதர் கள் தனக்கென்றொரு தாய்நாடு இல்லாதவ னும் அரை மனிதன் தான். என்று குறித்து நிற்கின்றது.

உறையுள் என்ற கதையில் அரசியல் பிரச்சினைகளால் நாட்டை விட்டு 70களில் வெளியேறிய இரண்டு இளைஞர்கள், அதுவும் இரண்டு தமிழ்ச்சிங்கள் இளைஞர்கள் புகலிடத்து மன்னில் ஒத்த உணர்வுடன் வாழ்வதைத் தூண்டிக்கின்றது. சிங்கள முதலா ஸித்துவ அரசியல்வாதிகளுக்கு சமூகத்தை அடக்கி ஒடுக்கும் பணியில் சிங்களவரும் தமிழரும் ஒன்றேயெனப் பதிய வைக்கும் கதைக் கருவாக இது அமைந்துள்ளது. இத்தொகுப்பில் உள்ள மற்றொரு கதையான கிணறு என்ற சிறுகதையில் சாதி சமய ஏழை பணக்காரர் என்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளை சமூக அக்கறை கொண்ட குடிமகனாக நின்று ஆசிரியர் சிந்திரிக்கிறார்.

பாட்டு என்ற கதையில் தன் காலத் துக்கு முன்னைய யாழ்ப்பாணத்தின் சமூகச் சூழலை விபரிக்கின்றார்.

உப்பு என்ற கதையில் மாறுபட்ட கோணத்தில் சமுதாய உணர்வுகளைப் பின்னியிருக்கின்றார். பென்மார்க் பகைப்புலத் தில் அமைந்த இக்கதை கதாபாத்திரத்தின் யாழ் நினைவுகளை அழகாகச் சித்திரிக்கிறது.

திசை முகம் என்ற சிறுகதை புதிய தோர் கதைக்களத்தை தொட்டு நிற்கின்றது. ஈழத்தவர் மாத்திரமே அகதியாக வாழ்வதாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளோருக்கும், ஓர் அறுபு இளைஞரின் பாத்திரப் படைப்பின் வாயிலாக அதன் சர்வதேச பரிமாணத்தை புரிய வைப்பா தாக இந்தக் கதை பேசுகின்றது.

மொத்தத்தில், புகலிடத்திலிருந்து சில கதைகளேயானாலும் அதை அறிவாத்தமான சில கதா மாந்தர்களுக்கூடாக மிக நீண்ட ஆய்வுகளுக்கிடையே கதையை நகர்த்திச் செல்லும் யுத்தி நன்றாக அமைந்துள்ளது. தமிழ்க்கதை சொல்லும் மரபிலே புதிய சுருதியை இணைத்தல், படைப்பு வீச்சு, அர்த்த ஆழம் ஆழங்காங்கே மெல்லிய நகைச் சுவை இழையோடும் நடை என்பன பொன்ற குணாம்சங்களைப் பொதிந்து படைப்பிலக்கியத்தில் பாரதிபாலன் புதியதொரு தடம் பதித்துள்ளார். மீண்டும்.....

(தொடரும்)

கண்டி மாநகரில்.....

தரமான தங்க நகைகளுக்கு
தலைசிறந்த நம்பிக்கை நிறுவனம்

*Entirely
a New Look
Jewellery,
that will no dou
appeal to all
who love
the 22 ct Gold*

நாகலங்கம்ஸ்
ஜூவலர்ஸ்

NAGALINGAMS
JEWELLERS

No. 101, Colombo Street, Kandy.

Telephone : 081 - 2232545

மஹையக் கலை இலக்கிய வீச்சு - கொழுந்து